

చిన్నప్పుడు చూసిన సినిమా అల్లా కథలుకథలుగా చెప్పుకోవడం అలవాటు - చెల్లెళ్ళతో, నెచ్చెళ్ళతో. మళ్ళీ ఇన్నోవేటివ్, ఇన్నోవేటివ్ ఆ సరదా పుట్టింది. ఇదో రకంగా ఎప్పుడో వచ్చిన సినిమాల్ని ఇప్పుడు చూస్తూ రొస్తున్న ఇంకోసా-లవ్ల్య ఈ సరదా సిన్మాయణం. అన్నట్లు ఓ విషయం చెప్పాలి నేను... పాలు, ఆవలు ఎలా నిత్యబహువచనాలో, సినిమాలో కనిపించి అలరించే ఎట్టిరొమాంసు, నాగేశ్వర్లావ్, కృష్ణ, శోభన్ బాబు, వాణిశ్రీ, జయప్రద, ఎస్వీరంగాం, సూర్యకాంతం, రేలంగి, రాజబాబు - ఎవ్వరైనా సరే, మన సిని-మా-చుట్టాలే, నిత్యప్రియవచనాలే! అందుకని వాళ్ళ వేర్ల చివర గార్లు, బూర్లు అతికించలేదని నన్ను చీవాట్లెట్టకండే!

ముందుగా ఈ సరదా సిన్మాయణం గురించి ఓ చిన్న మాట.

చిన్నప్పుట్టుంచి ఎన్నో సినిమాలు చూశాను. కొన్ని సినిమాలు హిట్లు, సూపర్ హిట్లు అంటూ వేర్లు వినడమే కానీ వాటిని ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఆ సినిమాల వేర్లు వెతుకుతూ వుంటే కనిపించిన వాటిల్నిటికీ ఒక కామన్ కారక్టర్లిక్ ఏంటంటే అవన్నీ దర్శకరత్న దాసరి నారాయణరావు సినిమాలు. "హన్నా! పండగొచ్చినా, ఫ్రెండు వచ్చినా, పరిక్లల ముందు ఆందోళన తగ్గడానికి, పరిక్లలయ్యాక అలసట తగ్గడానికి, ఇలా రకరకాల కారణాలతో నన్ను బోల్లల్ని సినిమాలకి తీసుకెళ్ళిన మా అమ్మ చాలా జాగ్రత్తగా నాకు దాసరి సినిమాలు చూపించకుండా తప్పించేసింది" అనేసుకుని ఇప్పుడు దొరికిందో ఛాన్సు అనుకుని వరస వెళ్ళి దాసరి సినిమాలు చూడడం మొదలు పెట్టాను. ఒకటో రెండో చూసిన తర్వాత లాజిక్కులందు దాసరి లాజిక్కు వేరయ్యా అనిపించసాగింది.

అలా చూసి చూడగానే నాకు కాలేసినవారికీ, నేను కాలేసినవారికీ ఆ కథలు పంచసాగాను. నే చెప్పిన కథలన్నీ విన్నవారి నుంచి ఏకగ్రీవంగా ఒకటే మాట..."నువ్విలా వీటిని మాకు మాత్రమే పంచుటతో ఆగిపోకూడదు. నీలా చిన్నప్పుడు అమ్మ చూపించలేదని, నాన్న తీసుకెళ్ళలేదని ఈ సరి లేని సరదా(సరి) సినిమాలు చూడక ఎంతో వినోదాన్ని, సినివిజ్ఞానాన్ని కోల్పోయిన వాళ్ళకి ఆరారా అందించడానికి ఈ సినిమాల గురించి రాయాలిందే!" అని పట్టు బట్టడంతో ఆ శ్రోతల ప్రోత్సాహంతో నా సిని-గాథా-అల్లరి మొదలెట్టాను.

ఈ మాసపు సినిమా శ్రీవారి ముచ్చట్లు

"అబ్బా! మళ్ళీ - ఒకరికీ ఇద్దరు ఎన్నార్లు (ఏఎన్నారూ, డీఎన్నారూ), ఒక ఏఎన్నారుకీ ఇద్దరూ - తరహా సినిమానా బాబోయ్!" అనిపించింది కానీ కిందటి మాట "యువరాజు" అచ్చటా-ముచ్చటా చూసినతర్వాత "శ్రీవారి ముచ్చట్లు" గురించి చెప్పకపోతే నా విలోమానుపాత లెక్క తేలకుండా పోతుందని అనేస్తుని, ఈ కథ కూడా చెప్పేస్తుంటే సినిమాంత-ఉయ్యాల ప్రత ఉద్యాపన కూడా చేసేస్తున్నట్లువుతుందని మొదలెట్టేశా.

ఒక ఏఎన్నారు, ఇద్దరు జయ(ప్రద, సుధ)లు, ఆ ఇద్దరి కేశాలంకరణలకి చెరికో కమల చొప్పున ఇద్దరు కమలలు. ఏఎన్నారుకి నాన్న ప్రభాకరెడ్డి షరా మామూలే. అమ్మ మాత్రం ఎప్పట్లా పుప్పలత కాదు, తమిళ తాయి సుకుమారి. జయసుధకి నాన్న అల్లు రామలింగయ్య. అంటే తాయారమ్మ నిర్మలమ్మ. ఆవిడకి ఆవిడే కవిత అల్లుకున్నట్టు "రూపు చూడ చక్కనుండు - వయసు చూడ ఎక్కువుండు". ఆవిణ్ణి చూసిన కన్ను చల్లగుండు. ఈ సిన్మా

“అద్దాలమేడ” తర్వాత విడుదల అయినట్లుంది. సినిమా మొదట్లో కేవీ చలానికి శ్రద్ధాంజలి కార్డు వుంది. ఇక సంగీతం కృష్ణ-చక్ర సమేత చక్రవర్తి. **కస్తూరిమాపాద** దర్శకత్వం దా.నా.రా, ఎస్సెఎఫ్డీయే. (కస్తూరిమాపాద=కథ, స్క్రీన్ ప్లే, మాటలు, పాటలు, దర్శకత్వం).

దానారా, ఎస్సెఎఫ్డీయే గారికో సిన్మతీ గిద్యం సమర్పయామి...

కథలో సుధ వుందని ప్రద బాధ
ప్రదదే ఈ కథ అని సుధ వ్యధ
బాధా వ్యధలు తమ కథల కంచికంపగ
దానారా బాధ ఆయె అనారా వ్యధ సిన్మతీ!

అనగనగా ఓ చక్రపాణిగారి ఇల్లు. ఆ చక్రపాణిగారెవరో కాదు ప్రభాకరెడ్డి.

పేర్లు అయ్యా అవ్వగానే చక్రపాణి వాళ్ళబ్యాంబు గోపీ (ఏఎన్నార్ అనబడు అనారా) ఎక్కడున్నాడో చెప్పమని అడుగుతూ అతని స్నేహితులకి ఫోన్ చేస్తూ, ఎక్కడికి వెళ్ళాడో చెప్పకపోతే తంతానని దబాయిస్తూ కనిపిస్తాడు. చివరఖరికో ఫ్రెండు గోపీ సితార్ పోటీలకి కాశ్మీర్ వెళ్ళాడని చెప్తాడు. పెళ్ళిచూపులు ముందు పెట్టుకుని గోపీ కాశ్మీర్ వెళ్ళినందుకు విసుక్కుని చక్రపాణి ఆ రాబోయే కాబోయే-పెళ్ళివారికి ఫోన్ చేసి గోపీ పనుండి వేరే ఊరు వెళ్ళాడూ, అతనొచ్చింతర్వాత కలుద్దామని చెప్తాడు.

మన హీరో గోపీ కాశ్మీర్ సరస్సులో వెళ్తున్నట్లుగా ఓ స్పీడుబోటు మీద రూమ్మని వెళ్ళిపోయి మన హైద్రాబాదు గుట్టల మీదుండే ఓ గుడి ముందు నుంచి చెంగుచెంగున ఎగురుకుంటూ "రాధా!" అని పిలుస్తూ వస్తూ వుంటే, ఆ గుట్ట కింద నుంచి "గోపీ!" అని అరుచుకుంటూ జయప్రద పరిగెట్టుకొస్తుంటుంది. ఇద్దరూ కలిసి కబుర్లాడుకుని, నవ్వుకుని, గుళ్ళూ-గోపురాలు తిరుక్కుని, మొక్కజొన్నపొత్తులు కొనుక్కుని, కొరుక్కు తింటూ, తిరుక్కుంటూ తిరుక్కుంటూ చివరికి గోపీ అలసిపోయి ఓ ఏపిల్ చెట్టు కింద పడుకుండి పోతాడు. ఇంతలో ఓ బుట్ట నిండా ఏపిల్స్ మోసుకుంటూ రాధ వస్తుంది. రాధని వెతుక్కుంటూ "రాధమ్మా!" అని పిలుస్తూ రాధ బాబాయి కేవీచలం వస్తే, అతనికి తెలుగు మాట్లాడడం వచ్చని తెగ ఆశ్చర్యపోయేస్తాడు గోపీ. మరప్పటిదాకా రాధతో ఏ భాష మాట్లాడుతున్నట్లో? అప్పటి దాకా ఆమె తరపువాళ్ళు తెలుగులో మాట్లాడతారని తెలియకపోవడమేమిటో?

సరే! బాబాయితో రాధ వెళ్ళిపోతుంది. గోపీ హోటల్ గదిలో స్నేహితులతో కబుర్లాడుతూ వుంటాడు. అక్కడ తెలుస్తుంది అస్సలు విషయం. ఏంటి? గోపీకి రాధ ఎలా పరిచయమయ్యిందో అన్న సంగతి. ఒకసారెప్పుడో సితార్ పోటీలకి గోపీ శ్రీనగర్ వస్తే, అతని సితార్ వాదనకి ముచ్చటపడి డాన్స్ చేసి మరీ ప్రేమించి, ప్రేమించబడుతుందట రాధ. ఆ రోజుల్ని గుర్తు చేసుకుంటూ ఓ మాం...చి పాట వినిపిస్తాడు గోపి. అదేం పాటంటే... "ఉదయ కిరణ రేఖలో...హృదయ వీణ తీగలో" అంటూ రాధ, గోపి గడ్డిలో పరిగెడుతూ, గోడలెక్కి నడుస్తూ పాడేసుకుంటారు. పాటై పోగానే ఆ పాట గుర్తు చేసుకోవడం కోసమే కాశ్మీరు కొచ్చాడా అన్నట్లు మళ్ళీ పెట్టె సర్దుకుని మోసుకుంటూ ఎర్ర బస్సెక్కి, ఆపై ఎయిర్ బస్సెక్కి వెళ్ళిపోచ్చేస్తాడు గోపి. వస్తూవస్తూ “మళ్ళీ వచ్చి నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానని” రాధకి చెప్పి మరీ వెళ్ళిపోచ్చేస్తాడు.

అలా వచ్చేసిన గోపీని ఓ పెద్దసైజు జగన్నోహినీ (అమ్మతం భాడం వంచి పంచినావిడ కాదు విరలాచార్య వారి పొయ్యిలో కాళ్ళు పెట్టుకున్న బ్రాండు) అవతారంలో వున్న జయసుధ రిసీవ్ చేసుకుని ఇంటికి తీసుకొస్తుంది. జయసుధ సిన్మా పేరు ప్రియ. ఈ ప్రియ గోపీకి మరదలు. ప్రియకి కళ్ళజోడెట్టుకుని, కర్ర పట్టుకున్న అల్లరామలింగయ్య డేడీ, కాసులపేరు వేసుకుని వడ్డాణం పెట్టుకున్న నిర్మలమ్మ ఆంటీ. గోపీ కోసం కష్టపడి బోల్డ్లన్ని

వంటలు చేసి కొనరికొనరి తినిపించబోతుంది ప్రియ. గోపీతో తనకి పెళ్ళి చేస్తానన్న డేడీ అల్లు మాట విని కళ్ళు పైకెత్తి ఏదో కలగనబోతుంది కానీ **తానొకటి తలిస్తే దానారా ఒకటి తలిచాడన్నట్లు** అక్కడ పాటేం పెట్టలేదు దర్శకరత్నం.

ప్రియని పెళ్ళి చేసుకుంటావా అని అడిగిన అమ్మానాన్నలకి గోపీ తనకి ప్రియ మీద అలాంటి ఉద్దేశ్యం ఏమీ లేదని చెప్తూ, తన సితార్ కి తగ్గట్టు డాన్స్ చేసిన రాధ అనే కాశ్మీర్ అమ్మాయి అంటే తనకిష్టమని, ఆ అమ్మాయినే పెళ్ళి చేసుకుంటానని చెప్తాడు. దానికి వాళ్ళ అమ్మా-నాన్నా ఒప్పుకుంటారు కానీ, ప్రియ డేడీ అల్లకి మాత్రం బోల్డంత కోపం వచ్చి నా కూతుర్ని నీ కొడుక్కి ఇచ్చి ఎలాగైనా సరే పెళ్ళి చేస్తానని చెప్తాడు.

ఈలోగా గోపీ తన ఇంట్లో వాళ్ళు పెళ్ళికొప్పుకున్నారన్న విషయం చెప్పడానికి రాధ దగ్గరికి కాశ్మీర్ వెళ్తాడు. అక్కడ రాధ వాళ్ళ నాన్న చాట్ల శ్రీరాముల్ని అప్పిచ్చిన డబ్బు కోసం అగచాట్లు పెడుతున్న తెలుగు-కాబూలీవాలాని చీవాట్లని వాళ్ళకివ్వాలన్న పదివేలూ ఓ రెండ్రోజుల్లో ఇచ్చేస్తానని చెప్తాడు గోపీ. చెప్పి నాన్న చక్రపాణికి డబ్బు పంపించమని తెలిగ్రాం ఇస్తాడు. ఆ డబ్బొచ్చేలోగా ఖాళీగా వుండడం ఎందుకూ అని ఓ హైద్రాబాదు గుళ్ళో గంట కొట్టి దండమెట్టుకుంటున్న రాధ వేలికి ఉంగరం తొడిగి, దీంతో మనకి పెళ్ళైపోయినట్లే అంటాడు. ఇదో రకమైన శకుంతలా-ట్రాక్ అన్నమాట. ఆ తర్వాత ఇంకా టైముందని నడుమూపుకుంటూ, చప్పట్లు కొట్టుకుంటూ, చెమ్మచెక్కలాడుకుంటూ, చెక్క భజన చేసుకుంటూ "ముక్కు వచ్చలారని కాశ్మీరం, ముక్కుపుడకతో వచ్చింది కాశ్మీరం" అంటూ పాట పాడేసి దాన్ను కూడా ఆడేసుకుంటాడు. ఆడీ, పాడీ హోటల్ కి తిరిగొచ్చిన గోపీకి ఓ తెలిగ్రాం వస్తుంది. దాన్ని చూసి నిర్ఘాతపోయి, దిగ్భ్రమ చెందిన గోపీ మళ్ళీ ఫ్లైటెక్కి ఇంటికి వెళ్ళేటప్పటికి వాళ్ళ నాన్న చక్రపాణి కాలిషీట్లైపోయి కాలం చేసివుంటాడు. అది చూసి గోపీ వెక్కివెక్కి ఏడుస్తాడు. ఈలోగా బోల్డు మంది అప్పులాళ్ళు వస్తారు. ఇల్లమ్మేసి, చనిపోయిన చక్రపాణి వాళ్ళకివ్వాలన్న డబ్బులిమ్మని గొడవ చేస్తారు. అప్పుడు అల్లు రామలింగయ్య ఆ డబ్బు తనిస్తానని చెప్పి గోపీకి ఇల్లు మిగిలేలా చేస్తాడు. ఇంతలో లాయరొచ్చి "మీ నాన్నగారు పోవడానికి ముందు నాకీ ఉత్తరమిచ్చారు మీకిమ్మని" అంచెప్పి ఓ ఉత్తరం గోపీ చేతికిస్తాడు. ఆ ఉత్తరంలో చక్రపాణి చాలా విషయాలు రాస్తాడు. అప్పులు తీర్చలేక ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నానని, తనకి భీమవరంలో ఇంకో భార్య, ఆమెకో కూతురూ వున్నారని, వాళ్ళిద్దరికీ ఓ దారి చూపించమని, అలా దారి చూపించిన సంగతి మీ అమ్మకి తెలియనీయకని, ఇలా ఓ గంటకి సరిపోయే సీన్లని ఓ ఉత్తరంతో సరిపెట్టేస్తాడు. ("ఆమె కూతురు" అంటాడు కానీ నాకు కూతురు, నీకు చెల్లెలూ అనడు. పాపం! ఫాదర్ చనిపోయే హడావిడిలో రాశాడు కదా, తడబడి వుంటాడు. ఆట్టే ఫెదర్లు లాక్కూడదు.)

వెంటనే గోపి భీమవరం వెళ్తాడు. అక్కడ తన పింతల్లి రాజసులోచన, ఆమె కూతురు కవితని కలిసి చక్రపాణి మరణవార్త, తనకు రాసిన ఉత్తరం గురించి చెప్పి తనతో పాటు హైద్రాబాద్ తీసుకొస్తాడు.

ఓ పక్క కాశ్మీర్ లో పెళ్ళి చేసుకోవడానికి వస్తానని చెప్పి వెళ్ళిన గోపీ ఇంకా రాలేదని రాధ వాళ్ళ నాన్న కంగారు పడుతూ వుంటాడు. ఇంకో పక్క ప్రియ అల్లు రామలింగయ్యని నాకు పెళ్ళైప్పుడు చేస్తావ్ అనడుగుతూ వుంటుంది. ఈ దానారా సినిమాల్లో ఆడపిల్లలకి పెళ్ళి గొడవ తప్ప ఇంకో ధ్యాసున్నట్లు కనపడదు. ప్రియ బాధ పడలేక ముహూర్తం పెట్టించుకొస్తానని వెళ్తాడు అల్లు రామలింగయ్య. వెంటనే ప్రియ, గోపీతో కలిసి ఓ పాట పాడేసుకుంటున్నట్టుహించేసుకుంటుంది "ఆకాశం ముసురేసింది, ఊరంతా ముసుగేసింది" అంటూ. సంగీత చక్రవర్తి బీటుకి తగ్గ నటనమూట్టు ఆట ఈ భలే పాట!

ప్రియ అనబడే జయసుధ ఇలా కలలు కంటూ వుండగా, ఈలోగా గోపీ మళ్ళీ బోటెక్కి రాధ అనబడే జయసుధ ఇంటికి వెళ్తాడు. అప్పటికే రాధ తండ్రికి అప్పిచ్చిన కాబూలీవాలా వచ్చి గోపీని ఏదో ఒకటి చెప్పి వెనక్కి పంపించకపోతే రాధని చంపేస్తానంటాడు. ఆ భయంతో రాధ తండ్రి గోపీ ఏ సంగతీ చెప్పకుండా వెళ్ళిపోవడంతో అప్పు తీర్చలేక రాధకి పెళ్ళి చేశానని చెప్తాడు. అది విని గోపి రాధ-లేని-బాధతో బోటెక్కి వెళ్ళిపోతాడు. రాధ నాన్న వున్న-రాధకి పెళ్ళి చెయ్యలేని బాధతో ఇహలోకం లోంచే వెళ్ళిపోతాడు. తనని బలవంతంగా పెళ్ళి చేసుకోబోతున్న కాబూలీవాలా నుంచి

తప్పించుకోవడానికి రాధ కాశ్మీరు లోయల్నుంచి హైద్రాబాదు కొండల దాకా తెగ పరుగెట్టేస్తూ ఓ చోట కాలు జారి పడిపోతుంది. ఎక్కడ పడిందా, ఏమయ్యిందా అని చూద్దామనుకునే లోపు సీను మారిపోతుంది.

మారిన సీనులో రాజసులోచన, కవిత గోపీ ఇంటికొస్తారు. ఈ ఇంట్లో నాకూ హక్కుంది అని గొడవ చేయబోయిన రాజసులోచనని బ్రతిమలాడి వాళ్ళనుంచిన ఇంటికి తీసుకెళ్లాడు గోపీ. రాధతో పెళ్ళి కాలేదనీ, ప్రియతో పెళ్ళి వద్దనీ సతమతమవుతున్న గోపీకి ఇంకో పెళ్ళి గొడవ చుట్టుకుంటుంది. రాజసులోచన తన కూతురు ప్రేమించిన వాడితో ఆమెకి పెళ్ళి చెయ్యమని గోపీని దబాయస్తుంది. సరే అని అడగబోయిన గోపీని మూడు లక్షల కట్నం అడుగుతాడు పెళ్ళికొడుకు హరిప్రసాద్ తండ్రి పీజేశర్క. డబ్బు లేదో అని బాధపడుతున్న గోపీకి ఆ మూడు లక్షలూ ఇస్తాడు అల్లరామలింగయ్య. దాంతో కవిత, హరిప్రసాదుల పెళ్ళిపోతుంది. గోపీ కూడా అల్ల మామయ్య చేసిన డబ్బు సాయానికి కృతజ్ఞతగా ప్రియని పెళ్ళి చేసుకుందామనుకుంటాడు. అందులోనూ ప్రియ బుంగమూతి పెట్టి నన్ను పెళ్ళి చేసుకోననకు బావా అని బ్రతిమలుతుంది కూడా. అప్పుడు పెళ్ళికి ఒప్పుకోలుగా నటసామ్రాట్ నవ్వినవ్వనట్టుగా రువ్విన ఓ చిరునవ్వు భలే సటిల్గా వుండి నాకు నచ్చేసింది. ఆ నవ్వు చూడగానే ఇంకేముంది?! ప్రియ మళ్ళీ కలగనేస్తుంది. "కాళ్ళా గజ్జా కంకాళమ్మా" అంటూ పెళ్ళికూతురి వేషమేసుకొచ్చి మరీ. ఈ పాటలో బారెడు జడకి జడగంటలేసుకుని, బుగ్గన చుక్క పెట్టుకుని, కాళ్ళకి పట్టీలు, మెళ్ళో హారాలు, పట్టుచీరలతో ముస్తాబు చేసుకుని జయసుధ ఎంతో ముద్దుగా అచ్చు కొత్తపెళ్ళికూతురులా వుంటుంది. అసలు ఈ సిన్యాయలో ఏఎన్నారూ-జయసుధ పాటలు భలే హుషారుగా, ఒకరితో ఒకరు పోటీ పడుతూ దాన్యాడుతున్నట్టుగా వుంటాయి. భలే!

సరే! పాటవుతూనే ప్రియకి, గోపీకి పెళ్ళవుతుంది. గోపీ లేచి ప్రియ మెడలో మంగళసూత్రం కట్టగానే ఎదురుగుండా అక్షింతలు వేస్తూ రాధ కనిపిస్తుంది. నయం! ఇంతకు ముందు నే చెప్పిన "యువరాజు" సినిమాలో లాగా ఏఎన్నారూ పీటల మీంచి లేచెళ్ళిపోలేదు. కాకపోతే పెళ్ళిపోయింతర్వాత కారేసుకుని వూళ్ళో వున్న హోటల్స్నీ వెతకడానికి వెళ్లాడు. ప్రియేమో శోభనం గదిలో పెట్టిన పూటూ, స్వీట్లూ తినేసి పాలు తాగేసి భుక్తాయాసంతో నిద్రపోతుంది. రాధ కోసం ఊరంతా తిరిగి తిరిగి గోపీ ఓ హోటల్ రూంలో కూర్చుని ఊళ్ళో వున్న మిగిలిన హోటళ్ళన్నీటికీ ఫోన్ చేస్తూ వుంటాడు "కాశ్మీర్ నుంచొచ్చిన రాధ అనే అమ్మాయి మీ హోటల్లో వుందా?" అంటూ.

ఇంతలో పక్క గదిలోంచి చంటిపిల్లాడి ఏడుపు వినిపిస్తుంది. ఎందుకా అని చూడ్డానికి వెళ్ళిన హోటల్ రూంబోయ్ పరిగెట్టుకుంటూ వచ్చి, ఎవరో ఒకావిడ నిద్రమాత్రలు మింగిందని చెప్పే, చూడ్డానికి వెళ్ళిన గోపీకి మంచం మీద పడివున్న రాధ, పక్కనే ఏడుస్తున్న బుజ్జిపాప కనిపిస్తారు. గబగబా రాధని తీసుకెళ్ళి హాస్పిటల్లో చేరుస్తాడు గోపీ. రాధకి ఏమీ ప్రమాదం లేదని డాక్టర్ చెప్తుంది. ఇంతలో అక్కడికొచ్చిన రాధ బాబాయి కేవీచలం గోపీకి తెలియని, సినిమా చూస్తున్నవాళ్ళందరికీ రాధ పరిగెడుతూ గోతిలో (అది నేననుకున్నట్టు గొయ్యి కాదు, లోయట) పడ్డ దాకా తెలిసిన ఫ్లాష్ బ్యాక్ మాత్రమే కాక, ఆ తర్వాత రాధకి కాలు విరిగి, నెల తప్పిన సంగతి కూడా చెప్తాడు. నేను చిన్నప్పుడు ఈ సినిమా చూసుంటే గోతిలో పడి కాలు విరిగినందుకే జయప్రదకి పిల్లాడు పుట్టాడు అనుకుని వుండేదాన్ని. అలాంటి తలాతోకా లేని అల్లారిధంలు రాస్తానేమోనని ఊహించే మా అమ్మ నాకీ సినిమాలు చూపించలేదు. ఎంత అపార్థం చేసుకున్నాను మా అమ్మని! హాన్నా!

సరే! సరే! చలంబాబాయి చెప్పిన కథ వల్ల గోపీకి రాధకి పెళ్ళి కాలేదని, ఆ పాప తనకు పుట్టిన పాపేనని తెలుస్తుంది. ఇంతలో రాధ కళ్ళు తెరుస్తుంది. కళ్ళు తెరిచిన రాధతో దాసరి వారాసిన బోల్డంత క్రిస్టిక్ గా, మరెంతో లాజిక్కుతో తిప్పి-తిప్పి-చెప్పిందే చెప్పి-మెదడుని-పిప్పి చేసే డవిలాగులు చెప్పి చెప్పక చెప్తూనే గోపీ రాధతో "నీ సంగతి ప్రియతో చెప్పి ముగ్గురం కలిసుండడానికి ఒప్పిస్తా"నంటే, దానికి రాధ "ఒక మొక్కని పాతటం కోసం మరో మొక్కని నరికేయటం తప్పండి" అనగానే, దానికి గోపీ "పడవలో ఒకరున్నారని నీళ్ళలో కొట్టుకు పోయేవారిని చూసి వదిలేయడం న్యాయమంటావా?" అనడుగుతాడు. ఈ చెట్లూ-పడవలూ వగైరా ఉదాహరణలు అయ్యాక కూడా రాధ గోపీతో ప్రియకి తన సంగతి చెప్పనే వద్దని చెప్తుంది. ఇంక చెప్పడానికీ, వినడానికీ డైలాగులేమీ లేక సైలంబ్రైపోయిన గోపీ చూపించిన ఇంట్లో రాధ, పాప, చలంబాబాయి వుంటుంటారు. వాళ్ళకి గోపీ సరుకులు కొంటుంటాడు. రాధ కొంతమంది ఆడపిల్లలకి నాట్యం నేర్పిస్తూ వుంటుంది.

ఇక్కడ ప్రియ వాళ్ళింట్లో ఏం జరుగుతూ వుంటుందంటే చిట్టిపొట్టి కవితలల్లే తాయారమ్మాంటి ఓ హాఝీ పెట్టె పట్టుకుని ముందుకీ-వెనక్కి ఊపుతూ "రాసుకో రాసుకో ఈ పూట ఒక పాట...పాడుకో పాడుకో ఆ పాట ఈ పూట" అని ఓ పాటకి వరస కడుతూ వుంటుంది. పైగా "పేకాట ఆడేవాడికి పక్కన ఒక ఆడే చెయ్యి, తాగేవాడికి పక్కన ఒక తాగే నోరూ లేకపోతే ఎలా తోచదో ఈ సంగీతం కూడా అంతే! పాడేవాడికి వాయిచేవాడు, వాయిచేవాడికి పాడేవాడూ లేకపోతే మైందేం పని చెయ్యదు" అని సంగీతం గురించి ఓ స్పీచిచ్చి "నీ మీద మీ బావకి ప్రేమ పుట్టాలంటే నువ్వు డాన్స్ నేర్చుకోవాలి" అని ప్రియకి ఓ సలహా ఇస్తుంది. అంతే కాదు తన ఫ్రెండు వెంకాయమ్మ ఇచ్చిన రిఫరెన్సుతో ప్రియని దగ్గరుండి మరీ తీసుకెళ్ళి రాధ దగ్గర డాన్స్ నేర్చుకోవడానికని చేరుస్తుంది.

అలా రాధ దగ్గర డాన్స్ నేర్చుకోవడం మొదలు పెట్టిన ప్రియకి పగలూ రాత్రి కళ్ళు తిప్పుకోవడం, చేతులు తిప్పుకోవడం ఇదే ధ్యాస. ఇంతకీ రాధ, ప్రియలకి వాళ్ళిద్దరూ ఒక శ్రీవారి దేవేరులే అని తెలీదు.

ఇంతలో గోపీ ఓ రోజు రాత్రి కొత్తబట్టలు పట్టుకుని రాధ దగ్గరికి వస్తాడు. అవెందుకని అడిగిన రాధకి ఉగాది వస్తోందని నీకూ, పాపకీ బట్టలు తెచ్చానంటాడు. వెంటనే రాధ ప్రియకి తెలిస్తే బావుండదు ఇంకెప్పుడూ ఇలా రావొద్దు అని చెప్పి పంపించేస్తుంది.

ఇక ప్రియ ఓ రోజు ఏం చేస్తుంది అంటే గోపీ ఆఫీసుకి ఫోన్ చేసి "నేను డాన్స్ చేయడం నువ్వు చూడాలి, ఉన్నపళంగా ఇంటికి రమ్మం"టుంది. ఇంటికి వచ్చిన గోపీకి రాధ తన గుర్విణి అని పరిచయం చేస్తుంది. రాధకి అప్పుడు అర్థం అవుతుంది ప్రియ గోపీ భార్య అని. ప్రియ గోపీని సిఠార్ వాయిచమని చెప్పి డాన్స్ చెయ్యడానికి రెడీ అవుతుంది. రాధాప్రియల మధ్య నలిగిపోతూ బాధామయుడు గోపీ ఓ సరి లేని దాసరి మార్కు పాటనందేసుకుంటాడు. దానికి ప్రియ చిందేసుకుంటుంది.

ఆ పాట వరస ఇదీ...

సూర్యునికొకటే ఉదయం - మనిషికి ఒకటే హృదయం
ఆ ఉదయం ఎందరిదో? - ఈ హృదయం ఎవ్వరిదో?
చీకటి పోకకు వెలుతురు రాకకు వారధి ఆ ఉదయం
ప్రేమ పోకకు త్యాగం రాకకు సారధి ఈ హృదయం
అది వెలిగే ఉదయం - ఇది కరిగే హృదయం

వారెవా! రాకపోకలని ఓ పాటలో ఇలా రాసేసుకుపోయిన దాసరి వారికి వందనం...అభివందనం! అన్నట్టు ఈ పాటలో ఎస్పీబీ శృతి ఓ రెండు చోట్ల అరున్నొక్కటికి చేరుతుంది. ఈ పాట మధ్యలో స్టైపు కుదరక తడబడిన ప్రియ ఆగిపోతే, అది సరిచేయడానికి ఆవేశంతో ఊగిపోతూ రాధ కూడా స్టైపులేసి డాన్స్ చేస్తుంది. పాట అయిపోగానే డాన్స్ చేస్తున్న ప్రియ కళ్ళు తిరిగి కింద పడిపోతుంది. అప్పటివరకు అక్కడే వుండి డాన్స్ చూస్తున్న గోపీ తల్లి, తాయారమ్మాంటి, చలం బాబాయి కంగారుగా ప్రియ కేమియందో అని తీసుకెళ్ళి మంచం మీద పడుకోబెడ్డారు. స్పృహ వచ్చిన ప్రియ ఇంకా తను డాన్స్ చేస్తున్నట్లే కాళ్ళూ, చేతులూ తిప్పుతూ వుంటుంది. మొత్తానికి తేరుకుంటుందనుకోండి.

ఓ రోజు ప్రియ రెండు ఒకేలాంటి చీరలు తీసుకుని రాధ దగ్గరికి వెళ్ళి, ఇవి మనిద్దరి కోసం కొన్నానంటుంది. అప్పుడే మాటల్లో రాధ వాళ్ళాయన ఆమెతో ఎందుకు కలిసి వుండలేదో అనడుగుతూ, తను ఎంతో ఇష్టపడి పెళ్ళి చేసుకున్న తన బావ గోపీకి తనంటే ఇష్టం లేదని, తన ఫ్రెండ్స్ తో చెప్పుకోవడానికి శ్రీవారిముచ్చట్లే లేవని చెప్తుంది. అది విని రాధ బాధ పడుతుంది. వెంటనే గోపీకి ఫోన్ చేసి రమ్మని చెప్పి ప్రియని బాధ పెట్టొద్దని, ఆమెని

భార్యగా సంతోష పెట్టమని చెప్తుంది. ఇంక ఆ తర్వాత సీనులో రాధ ప్రియని శోభనం పెళ్ళికూతురిలా అలంకరించి "తూరుపు తెలతెలవారగనే తలుపులు తెరిచి తెరవగనే చెప్పాలమ్మా మీ శ్రీవారిముచ్చట్లు" అని పాడి గోపీ దగ్గరికి పంపిస్తుంది.

ఇంకా తర్వాత రాధ డాన్స్ పాఠాలు చెప్పడంలో మునిగిపోతుంది. ప్రియకి నెలలు నిండి ఒక పాప వుడుతుంది. ఓ రోజు పాపని తీసుకుని ప్రియ రాధ ఇంటికి వచ్చి పాపాయికి రాధ పేరే పెట్టానని చెప్తుంది. ఆ కబురూ ఈ కబురూ చెప్తూ మళ్ళీ రాధ భర్త గురించి అడుగుతుంది ప్రియ. ఇంతలో ఒళ్ళో వున్న పాపాయి చీర తడిపితే పాపాయికి బట్టలు మార్చడానికి లోపలి గది లోకి వెళ్తుంది ప్రియ. అప్పుడే గోపీ రాధ దగ్గరికి వచ్చి తమ సంగతి ప్రియకి చెప్పేస్తానని అంటుంటే, రాధ ప్రియ బయటికొచ్చి గోపీని అక్కడ చూస్తే ఏమవుతుందో అని కంగారు పడుతుంది. ఇంతలో ప్రియ రానే వస్తుంది, గోపీని ఏంటిక్కడికి వచ్చారని అడుగుతుంది. వెంటనే గోపీ మాట మార్చి ప్రియ ఇక్కడ వుందని తెలిసి దార్లోనే కదా అని ఇంటికి తీసుకెళ్ళామని వచ్చానని చెప్తాడు. హమ్మయ్య! నాకసలే బెన్ననూ...జయసుధ, అదే ప్రియ, రాధా, గోపీల అసలు సంగతి తెలిసిపోయి "నీవాడు లేడన్నావ్ ఆ అ ఆ అ ఆ , నా వాడిని లాక్కున్నావే ఆ అ ఆ అ ఆ " లాంటి పాటేదో పాడెస్తూ, మళ్ళీ చీర పైకొట్టి కళ్ళు పెద్దవి చేసి తాండవం చేసేస్తుండేమోనని! అలాంటివేమీ జరగవు. ప్రియ గోపీతో "రాధ భర్త ఆమెని వదిలేసి వేరే పెళ్ళి చేసుకున్నాడని, అతనికి రాధని అతనింటికి తీసుకెళ్ళే ధైర్యం లేద"ని ఏంటేంటో చేతులు తిప్పకుంటూ అనేస్తుంది. ఇంటికెళ్ళింతర్వాత గోపీ చాలా తెలివిగా ఇద్దరుభార్యలభర్తకి వున్న ఇద్దరు భార్యల్లో ఒకరిగా నీకే ఆ పరిస్థితి వస్తే నువ్వేం చేస్తావ్ అనడిగితే "సలహాలు ఎదుటి వారికివ్వడానికే గానీ నేను అలాంటి భర్త చేసే పనిని ఒప్పుకోనం"టుంది ప్రియ . పైగా రాధని పొగుడుతున్న గోపీని అనుమానంగా చూస్తూ రాధంటే అంత ఇంట్రెస్టు ఏంటీ అన్నట్లు మాట్లాడుతుంది. అక్కడితో అప్పటిదాకా ఉత్సాహ పడిన గోపీ సైలెంట్ అవుతాడు.

ఓ రోజు చీరల షాపింగ్ కి వెళ్ళిన ప్రియకి ఆమె ఫ్రెండ్ కవిత కనిపిస్తే తనకు పెళ్ళైందని చెప్పి, శ్రీవారిముచ్చట్లు చెప్తూ తన ఇంటికి తీసుకొస్తుంది ప్రియ. ఆ సమయానికి తాయారమ్మాంటి తనకి సినిమా పాటలు రాయడం ఇష్టమని కవితకి చెప్తూ "సినిమాలకి పాటలు రాయడం పెద్ద విశేషమా ఏ? ఏముందీ...వెన్నెలాచ్చింది, చీకటి పడింది, చెట్టూ, చెట్టు కింద పుట్ట, దాని కింద గుట్ట...నన్ను రాయమంటే మూడు నిముషాల్లో రాసి పడేస్తానే!" అంటుంది. ఔరా! డీఎన్నారూ! సినిమా పాట రాయడం ఇంత వీజీ అనుకోలేదుమ్మీ!

ప్రియ గదిలో గోపీ ఫోటో చూసి మా అన్నయ్య అని చెప్తుంది కవిత. ప్రియని తన ఇంటికి తీసుకెళ్ళి తన తల్లి రాజసులోచనకి గోపీ ప్రియ భర్త అని చెప్తుంది. అప్పుడే ప్రియకి రాజసులోచన తన మావగారి రెండో భార్య అని తెలుస్తుంది. ఆ విషయం తనకి గోపీ అన్నలెప్పుడూ చెప్పలేదేంటా అనుకుంటున్న ప్రియతో కవిత, రాజసులోచన మగవాళ్ళెప్పుడూ నిజాలు చెప్పరని అంటూ ప్రియకి గోపీ మీద అనుమానం కలిగేలా మాట్లాడతారు. కవిత ఇంకా ఏమంటుందంటే తన భర్త హరిప్రసాద్ కి కూడా ఇంకా ఒకళ్ళో, ఇద్దరో వున్నారంటుంది. సరిపోయింది! ఈ సినిమా అంతా **వీ ఆడపాత్ర కథ విన్నా ఏముంది తెరాయణం? తెరతెర మొత్తం శ్రీశ్రీవారి ముచ్చట్ల పారాయణత్వం!**

సరే! తల్లికూతుళ్ళైన రాజసులోచన, కవిత చెప్పిన వాళ్ళ వాళ్ళ శ్రీవార్ల ముచ్చట్లు విని ఇంటికి వస్తున్న ప్రియకి గోపీ కార్లో ఎవరోనో కలిసి వెళ్తున్నట్లనిపిస్తుంది. ఇంటికొచ్చిన గోపీతో అతనికింకో అమ్మ, చెల్లి వున్నట్లు తనకెందుకు చెప్పలేదూ అని గొడవ పెట్టుకుంటుంది. ఇంతలో అక్కడికొచ్చిన గోపీ తల్లి సుకుమారి "ప్రియ చెప్పేదంతా నిజమేనా" అనడిగితే ప్రియ ఆవిడని తీసుకుని రాజసులోచన ఇంటికి బయల్దేరుతుంది.

ఓ రోజు రాధ గోపీ ఆఫీసుకి ఫోన్ చేసి పాపకి ఒంట్లో బాగాలేదని చెప్తుంది. అది వినగానే గోపీ బయల్దేరి రాధ దగ్గరికి వెళ్ళి ఆమెతో కలిసి పాపని డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళాడు. అదే టైంకి అటుగా వెళ్తున్న ప్రియ గోపీ కారు డాక్టర్ క్లినిక్ ముందు ఆగి వుండడం చూసి, కారాపమని వెళ్ళి రాధా, గోపీలని చూస్తుంది. ఇంటికొచ్చేసిన ప్రియకి చాలా కోపంగా వుంటుంది. తన కోసం వచ్చిన రాధని నోటికొచ్చినట్టల్లా తిడుతుంది. అప్పుడే ఇంటికొచ్చిన గోపీ రాధని

తిడుతున్న ప్రియని చెయ్యొత్తి కొట్టబోతాడు. ఇక్కడ కదా... ఈ శ్రీవారి ముచ్చట సంగతేమో కానీ వారి శ్రీమతులకి పిచ్చట అనిపించేదీ?? ఒక పక్కేమో రాధ ప్రియని కొడితే నా మీద ఒట్టే అని లాగుతూ వుంటే, ఇంకో పక్క రాధ మాట విని తనని కొట్టకపోతే ఇంకంతే సంగతులు అని ప్రియ అరుస్తూ వుంటుంది.

ఆ సపత్నీ-సంవాదంతో విసిగిపోయిన గోపీ ప్రియకి రాధ తనకి తాళి కట్టని భార్య అని చెప్పి, తను ప్రియతో సవ్యంగా కాపురం చేయడానికి రాధ మంచితనమే కారణమని చెప్తాడు. ఈలోగా అక్కణ్ణించి తన ఇంటికి బయల్దేరిన రాధ రోడ్డుకి అడ్డంగా నడుస్తుంటే డీఎన్నారు ఓ కారుతో గుద్దించి పడేస్తాడు. అది ఆ వెనగ్గా వస్తున్న గోపీ చూసి రాధని హాస్పిటల్లో చేరుస్తాడు. ఆ రాత్రి ఇంటికి వచ్చిన గోపీ ప్రియకి ఓ పే...ద్ద దానారా వారి ప్రవచనం చెప్తాడు: "జరిగింది ఎందుకు జరిగిందని కానీ, ఎలా జరిగిందని కానీ, ఇందులో తప్పేవరిదని కానీ ఆలోచించొద్దు. జరిగే ప్రతిదాంట్లోనూ కొన్ని తప్పులూ వుంటాయ్, ఒప్పులూ వుంటాయ్. నేను రాధకీ న్యాయం చేయలేకపోయాను, నీకూ న్యాయం చేయలేకపోయాను. ఆమెకు అన్యాయం జరక్కూడదనే తాపత్రయం తప్ప నీకన్యాయం చెయ్యాలనే ఉద్దేశ్యం నాకెప్పుడూ లేదు. తుఫాను ఎప్పుడొచ్చినా భయంకరంగానే వుంటుంది. దానిని తట్టుకోవడం కూడా చాలా కష్టం. ఆ గాలిని తట్టుకుని ఒక్క క్షణం నిలబడగలిగితే ఆ తర్వాత ప్రశాంతమైన వాతావరణం ఏర్పడుతుంది." ఈ ప్రవచనం ముందంతా బానే వుంది కానీ ఆ చివరాఖరి తుఫాను-గాలీ-గోలా ఏంటో? అది విన్న ప్రియ అవాక్కు, గోపీ అవతలికి సైలెంట్లీ వాక్స్.

ప్రియ దగ్గర్నుంచి ఇవతలకి వచ్చిన గోపీకి డైనింగ్ టెబుల్ దగ్గర కూర్చున్న రాజసులోచన, కవిత కనిపిస్తారు. మీరిక్కడికి ఎలా వచ్చారు అనడిగిన గోపీకి వాళ్ళమ్మ సుకుమారి వాళ్ళని తనే తీసుకొచ్చానని చెప్తుంది. గోపీ సంభ్రమాశ్చర్యాలతో ఉబ్బితబ్బిబ్బై తన తల్లిని దేవతల్లో దేవతవి అని పొగుడుతాడు. అది పక్కనుంచి విన్న ప్రియ తనూ దేవత కావడమెలా అని బా..ఘా ఆలోచించి ఓ డాక్టర్ దగ్గరికెళ్ళి ముందు అతన్ని బ్రతిమాలి, తర్వాత తను చెప్పమన్నట్లు చెప్పకపోతే నిద్రమాత్రలు మింగేస్తానని బెదిరించి, తనకి కాన్సర్ వుందని, రెండు నెలల్లో చనిపోతానని డాక్టర్ చేత గోపీకి అబద్ధం చెప్పిస్తుంది. అది నిజమని నమ్మి గోపీ, అతనితో పాటు ఇంట్లో వాళ్ళందరూ బాధ పడతారు. రాధ కూడా ప్రియకి కాన్సర్ అని తెలిసి చూడ్డానికి వస్తుంది. పాపం! చెయ్యి విరిగింది కదా అందుకని జడ కూడా వేసుకోకుండా జుట్టిప్పుకుని అలాగే వచ్చేస్తుంది. రాధ తనని చూడడానికి వచ్చిందని చెప్పిన పనమ్మాయితో రాధతో పాటు, గోపీని కూడా మేడ మీదకి రమ్మనమని చెప్తుంది ప్రియ.

రాధతో పాటు వచ్చిన గోపీతో ప్రియ తనెలాగూ ఇంకో రెణ్ణెల్లో పోతుంది కాబట్టి, తను తృప్తిగా పోవాలంటే రాధని భార్యగా తన స్థానం లోకి రమ్మని, దానికి ఒప్పుకోని రాధని, గోపీని సెంటి-మెంటల్ గా మాట్లాడి ఒప్పిస్తుంది. వాళ్ళిద్దరూ ఒప్పుకోగానే ప్రియ అంతకుముందే కొనుంచిన ఒకేలాంటి చీరలు రెండు తెచ్చి ఒకటి రాధకిచ్చి, ఇంకోటి తను కట్టుకుని, అంతకు ముందు రాధ పాడిన "తూరుపు తెలతెలవారగనే" పాట ఇప్పుడు తను పాడుతుంది. పాట అయిపోయే సమయానికి రాధ చేతికున్న ఉంగరంలో వజ్రం మింగేసి, స్పృహ తప్పే ముందు గోపీకి ప్రియకి కాన్సర్ లేదని చెప్తుంది. నీకెలా తెలుసు అనడిగిన గోపీకి డాక్టర్ ఇంటికొచ్చినప్పుడు ప్రియలాంటి చీర కట్టుకున్న తనని చూసి తనే ప్రియ అనుకుని 'నీకు కాన్సర్ లేదని మీ ఆయనకి చెప్పేస్తాను' అని అనడంతో తనకి తెలిసిందని, అందుకే ప్రియ కోసం తను చనిపోతున్నానని చెప్తుంది. అసలా డాక్టర్ ఆ టైంలో ఇంటికి రావడమేంటో, హాలు మధ్యలో నిలబడి అంత గట్టిగా మాట్లాడినా అది రాధకి తప్ప ఇంకెవ్వరికీ వినపడక పోవడమేంటో... అంతా దా.నా.రాత!

ఈలోగా ప్రియ నిద్రమాత్రర్లు మింగేస్తుంది. అన్నట్టు అప్పుడెప్పుడో కవితని పెళ్ళి చేసుకుంటూ కనిపించిన హరిప్రసాద్ ఇంత కథా జరుగుతున్నప్పుడు ఎక్కడున్నాడో కానీ చివర్లో హీరోయిన్లు ఇద్దరూ తెరమరుగయ్యే టైంలో తెర మీదకి వస్తాడు.

చివరికి అటు ప్రియ, ఇటు రాధ ఇద్దరూ కలిసి "ఆకాశానికి సూర్యుడూ వున్నాడు, చంద్రుడూ వున్నాడు. సృష్టికి చీకటి వుంది, వెలుగు వుంది. మనిషికి సుఖాలూ వున్నాయి, దుఃఖాలూ వున్నాయి. అన్నీ రెండ్రెండు వున్నప్పుడు నీకు రెండు ఉయ్యాళ్లెందుకు ఉండకూడదూ?" అని లాజిక్ లాగా ఓ పెద్ద స్వీచ్ స్టేట్ మెంట్ లాంటిదేదో రాసి చెరో ఉయ్యాళ్లలో చెరో పిల్లనీ గోపీకి వదిలి వెళ్ళిపోతారు.

మొత్తానికి ...శ్రీవారిముచ్చటంటే నాకర్థమయింది ఏంటంటే...

ఓ భార్య లేని భర్త (ఇంటూ రెండో, మూడో...)

ఓ వున్న భార్య, పారిపోయిన భర్త...

ఓ ఇద్దరు భార్యలుండి వెళ్ళిపోయిన భర్త---

ఓ ఇద్దరు భార్యలు వెళ్ళిపోయి ఉండిపోయిన భర్త---

ఓ భార్య-భర్త---

ఇదో దాసరి-మజిలీ కథ... ఇంత వరకు మీరిది చదివుంటే, ఆ పైనున్న భార్యలెవరో, భర్తలెవరో కనిపెట్టి, ఖళ్ళు తుడుచుకోండి...బాబూ, ఖళ్ళు తుడుచుకోండి!

(వచ్చేనెల మరో సరదా సినిమా కమిర్లతో)

Post your comments